

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 8 — 12. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I.O.O.F.
Ekspedisjonens adresse er Stortingsgaten 28

1ste august 1934

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen er kr. 4,00 pr. år. Annoncepriser efter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den officielle Odd-Fellowpresse.

Den schweiziske Storloges 42. ordinære møte.

(Efter Helvetia.)

Den schweiziske Storloge trådte sammen i Zürich den 2. og 3. juni under alvorlige forhold. Efter mere enn 60 års virke i det menneskevennlige ideals tjeneste, som de i all stillhet søkte å virkeliggjøre innen sin krets i ånd og gjerning, er de av fanatiske og ubeherskede folkeførere trukket inn i den politiske kamp, og tvunget til å anvende endel av sine krefter til å avverge uforskyldte politiske angrep, istedenfor som tidligere uforstyrret å ofre sig for Vennekaps, Kjærlighetens og Sannhetens tjeneste. Uten å ville undersøke saken har de kjempende kretser også trukket Odd-Fellow-brødrene inn i den skruppelløse og simple jakt mot de såkalte «hemmelige selskaper», og skammer sig ikke for å betegne en sammenlutning av gode og opriktige schweiziske borgere som uttrykkelig har forpliktet sig til å tjene fedrelandet, som statsfarlige og støtende mot de gode skikker, og å fremsette et forfatningsforslag om å forby disse sammenslutninger. Og ikke nok med det er enkelte av våre brødre gjennom simple bakvaskelser blitt angrepet og skadet i egenskap av politikere, handels- og erhvervsdrivende. Av disse grunner imøteså man med spenning Storlogemøtet, og man kunde vente at denne forsamling av prøvede representanter for de schweiziske loger vilde finne midler og veier til å føre vårt broderskap usvekket og trygt gjennom vår tids stormer. Og Storlogen har heller ikke — det tør vi trygt uttale — skuffet de stillede forventninger, men i en overmåte alvorlig og verdig rådslagning behandlet de opgaver som var stillet den, og gitt de menn som hadde dens tillit fullmakt til å handle.

Da Züricher-logens lokaler ikke strakk til for den store forsamling, fant bare den rituelle del av møtet sted i logesalen, mens forhandlingene blev ført i en av Zunfthaus zur Waag's vakre, gamle saler. Dernest gjaldt det å gjennomgå de forskjellige beretninger og regnskaper for den forløpne termin, og gi embedsmennene decharge for sin forretningsførsel. Dette gikk forholdsmeisig hurtig, da de til dels meget omfangsrige forelegg allerede på forhånd var trykt og forelagt representantene, men det vil vel være rettferdig å gjøre det store arbeide bekjent for alle medlemmer i store trekk, og vi begynner som alltid med

Stor-Sires beretning.

Denne omfatter dennegang fulle 64 trykte sider, og det viser fullt ut på hvilket høit nivå av arbeide og ansvar lederstillingen i vår orden idag befinner sig, og med hvilken hengivelse og omhu vår av alle høit skattede ordensleder br. S.-S. Arth. Graf har omfattet sitt høie og vanskelige embede. Vi kan ikke la være å gjengi ordlyden av den almindelige inn-

ledning i det minste, da denne straks klargjør fra hvilken høide vår br. Stor-Sire betrakter saken og treffer sine avgjørelser. Han skriver:

«Skjebnetungt hviler stadig over menneskeheten det uhyre trykk av sorg, nød og lidelse, som det ikke engang vil lykkes de voldsomste anstrengelser å løfte. Men kanskje den tilstand vi betegner som krise, blir varig. Sikkert er det at de gamle tider før verdenskatastrofen aldri vil komme tilbake på samme måte. Ut av de spente forhold er der vokset frem en annen ånd som søker nye veier i den historiske og kulturelle oppbygning. Den unge generasjon er fylt av en ny livsfølelse. Den river sig løs fra det individualistiske frihetsbegrep, som forutsetter en menneskehet med den inderligste disiplin og edel humanisme. De etiske krefter er blitt ødelagt av en tom materialisme, en smålig næringsinteresse og den moderne teknikk. Ut fra etterkrigstidens forvirring, verdensøkonomiens ødeleggelse og tilintetgjørelsen av de kulturelle verdier er det skapt et mål: Folkesamfundet, bevisstheten om de verdier som ligger i nasjonalitet og hjem, nasjon og fedreland. Gjennem den nye innstilling vil man finne vei ut av den fortvilede kamp for tilværelsen.

I kampen mot korrupsjonen, som man betrakter som årsaken til verdensendigheten, går der en bølge over landet som skal skylle bort de skyldige. Den mystiske og forførende teori om syndebukken hjelper lett over den møie og besvær man har med å finne den dype kilde. I årtier var det oss forundt uhindret og uforstyrret å ofre oss for menneskekjærlighetens edle arbeide å pleie samfundstanken, men nu bruser folkestyrets sydende strøm mot oss. Fra vår stille virksomhet som ikke var nogen til skade, men var blitt mange til velsignelse, er vi blitt trukket inn i hverdagens brutale larm av hat og raseriskrik. Den rene samvittighet er vårt panser, en manns mot til å gå inn for rett og ære er vårt våben, og vårt håp ligger i tilliten til samhørighetsfølelsen og det dypt rotfestede frihetssinn hos vårt schweizerfolk.

Kampen for truede goder bærer det gode i sig, at den ryster op i dorkheten og bringer én til bevissthet om hvad der står på spill. Takknemlig og glad kunde jeg i logene merke den sterke vilje og sunde ånd, som har fylt mig med tillit. Det er den ånd som skulde gjennomtrenge hele verden. Derfor er vi tro mot vår orden og dens ophøiede grunnsetninger. Vi vil bli hvad vi er, og ikke frykte for tidsidéenes og tidsstrømningenes makt, disse er forgjengelige.»

I et særlig avsnitt gir br. Stor-Sire en høist instruktiv fremstilling av de angrep på vår orden som i årenes løp er blitt mere og mere skarp. Siden opprettelsen av «det schweiziske hjem-vern» (Schweizer Heimatwehr), som i sitt lille agitatoriske blad «Schweizer Banner» har åpnet kampagnen mot de såkalte hemmelige selskaper, i første linje frimureriet, men dernest — formodentlig av ubekjentskap til vår forskjellige karakter — mot Odd-Fellow-skapet, søkte man blandt jøder

GUSTAV A. BORGENSEN**Pels- & Buntmakerforretning**

Gunnerus'gt. 2

Telefon 16734

**Pelskåper, Kraver, Collier,
Besetningsskinn**

Reparasjon og bestillinger mottas.

Eget arbeide.

Rimelige priser.

Tannlæge Dalaaker

D. D. S.

RøntgenOdd-Fellow, Stortingsgt. 28^{III}

Telefon 20001

**Lørup's
Tricotagemagasin**

Storgaten 22 - Oslo - Telefon 16087

Samme gaard som Dovrehallen

**E. HOLTUNG
GLASMESTER**

RUSELØKVN. 14 B, OSLO

VINDUESGLAS

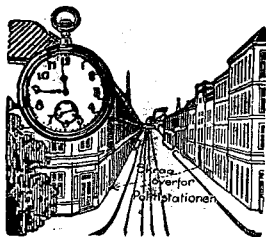
SPEILGLAS

TELEFON

BLYVINDUER

14809

KLAFVENTILER

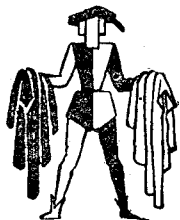
Knut Halvorsen

Thv. Meyers gt. 53

Skraa overfor Politistationen

Telefon 70015

Oslo

Uhrmaker — Uhrhandel**H E N T E R
O G
B R I N G E R**ALT KAN RENSES
ALT KAN FARVES**Sølvberg & Nesting** A/S

og blandt logenes medlemmer synde bukker for alt hvad der var dårlig i stat, forvaltning og samfund. (Dette kunde lenge være likegyldig for oss likeoverfor de tvilsomme helter som står bak denne bevegelse, idet angrepene kun blev foretatt av de personligheter som de selv satte i spissen.) Mot disse menneskers overfladiske, trangsynte argumenter var taushet det beste. Anderledes blev det imidlertid, da der fra Tyskland — efter nasjonalsocialismens seier — slog en bølge inn over vårt land som førte til massedannelsen av nye fronter og forbund, som alle — mer eller mindre — hadde kampen mot frimureriet og andre lignende sammenslutninger på sitt program. Også det «Forbund for folk og hjem» som blev stiftet sommeren 1933, gav uttrykk for et lignende feltrop, og vakte med hensyn til de grunnløse beskyldninger den største forbitrelse blandt våre medlemmer, som ellers vilde ha hyldet de øvrige fedrelands-politiske fordringer hos Langenthaler-forbundet. Men den heftigste motstand møtte dog de humanitære forbund hos «National Front», som i kampen mot jødene og frimureriet så et fengende propagandamiddel.

Ubegrensede forempninger mot frimurere, Odd-Fellows og unionister fant også gjenklang i forbundsforvaltningen, hvor et ansett medlem av det filantropiske samfund Union, nasjonalråd Bürki fra Thun, rettet «et litet spørsmål» til forbundsrådet, for å gi det anledning til å ta stilling likeoverfor disse politiske angrep. Rådet kunde ikke annet enn fastslå at der ikke var innløpet nogen klager over ubeleilige eller ulovlige handlinger som vilde komme inn under rekkevidden av dets ansvar (f. eks. innblanding i statsstyret). Det kunde kun overlates til parlamentets avgjørelse hvilke innflytelsesmuligheter og -sannsynligheter de få medlemmer fra de angrepne sammenslutninger (9 frimurere, 2 unionister og 1 Odd-Fellow) kunde øve. I begynnelsen av 1934 hadde forskjellige fronter og fascistiske fornyelsesforbund sluttet seg sammen til en «Helvetisk Aktion», og forsøker nu under ledelse av schweizer-fascisten Fonjallaz å gjennomføre et høist diletantisk formulert forslag mot frimurere, Odd-Fellows, det filantropiske selskap Union og dermed beslektede selskaper i Schweiz. Fra annet hold forsøkes det gjort uforenlig å beklæ et eller annet offentlig embede eller officersgrad med medlemskapet i en av de angrepne foreninger. Likesom forslaget betydde et betydningsfullt inngrep i den gjennom forbundsforfatningen garanterte foreningsfrihet, så angriper disse fordringer demokratiets helligste goder, som gjør alle borgere like for loven og sikrer enhver samme rett.

Således står sakene. Naturligvis tok Storlogekontoret stilling til kampropet, og der har allerede stått referat i «Helvetia» både fra begge O.M.-møtene — det ekstraordinære den 20. mai 1933 og det ordinære møte i desember — og fra leirmøtet høsten 1933, som skulde ta sig av angrepene mot ordenen. Da den offentlige opplysning fra frimurernes side kun bragte et negativt resultat og økede angrep, forsøkte man å skaffe opplaring ved personlige forbindelser med de rådende personligheter innen fornyelsesbevegelsen og å overbevise det uholdbare i de fremsatte angrep, men også disse forsøk strandet nesten fullstendig på grunn av liten imøtekommenhet hos dem man opsøkte. Verst hadde brødrene det under de tiltagende angrep i enkelte egner av kantonen Bern, som særlig hadde lidt under de økonomiske vanskeligheter, hvor «Hjemmet» hadde hvervet tallrike tilhengere og hadde kunnet utfolde en ubegrenset løgnpropaganda. De undsa sig ikke for å ophisse stemningen mot våre medlemmer ved de vanvittigste påstander, og de opfordret ofte til boikott. På grunn av dette trykk, mot hvilket alle rettsmidler er forgyves, hadde dessverre enkelte brødre måttet forlate ordenen, dog er heldigvis antallet hittil litet. Samtale med br. O.M. på stedet, opprettelse av en særlig Bernsk forsvarsstilling og forklarende artikler i ordenstidsskriftet tjente til opplysning og beroligelse for medlemmene. Uten frykt for motstanderen, og i tillit til

det schweiziske folks demokratiske sinnelag hadde ordensledelsen hittil selvstendig og uavhengig gjennomført forsvaret, og funnet den beste garanti for den endelige seier i medlemmene selv, når de i overensstemmelse med våre grunnsetninger overalt og hver dag er sig menneskets største plikter bevisst og viser sig som trofaste, opreiste og verdifulle sønner av fedrelandet.

Ved siden av dette litet gledelige tema bragte også beretningen om ordenens stilling det ikke uventede Jobbs-budskap om suspenderingen av Lutetia-logen, som på grunn av at dens ledelse sviktet og som følge av indre splid og uorden dessverre vår gått tilgrunne. Den lille Odd-Fellow-skare i logen La Concorde i Paris, som under ledelse av O.M. Zanarelli gikk inn for vårt ideal, inntar en vanskelig stilling og fortjener støtte av alle velsinnede. Den tyngste prøvelse for Odd-Fellow-skapet var oppløsningen av den sterke tyske ordensgren; vi minner om den inngående beretning i nr. 5 av «Helvetia» i 1933.

Likeoverfor disse foruroligende og beklagelige meddelelser i beretningen er dens positive innhold blitt noget kort. Den taler om en gledelig arbeidsintensitet og et hjertelig samhold mellom de enkelte loger og om hvorledes de forskjellige ordensinstitusjoner blomstrer i vår uavhengige jurisdiksjon, idet man har ansett det år for år voksende indre og ytre resultat nesten som en selvfølge. Ennu er der ingen grunn til uro, selv om det ytre trykk er øket i vesentlig grad parallelt med den almindelige krisenød, vil de kommende prøvelser, sålenge vi ikke selv svikter, men fastholder vår ordens tanke, likefrem smelte vårt forbund sammen til et urokkelig samfund.

Da forhandlingene med hensyn til adressebok og navn på logene i Frankrike stod i forbindelse med diskusjonen om hvilken stilling man skulde innta til angrepene på ordenen, blev det efter henstilling fra Ex-Stor-Sire Gäumann besluttet å behandle alle spørsmål under ett i eftermiddagsmøtet. Det er umulig å komme nærmere inn på enkelthetene fra den 3 timer lange diskusjon her, især fordi tallrike indre anliggender blev behandlet kritisk og positivt. En spesialnevnd behandlet samtidig de tallrike fremsatte forslag fra deltagerne i diskusjonen, og da forhandlingene blev gjenoptatt søndag morgen, forela nevnden gjennom sin formann resultatet i form av endel forslag som alle blev vedtatt. Således skal der ved siden av den allerede bestående berneske forsvarskomite nedsettes en felles forsvarskommisjon, som er underordnet Stor-Sire, og som — når det trenges — i lokale og fag- eller logekomiteer behandler forsvarskampens problem.

Videre anså visstnok Storlogen ikke tiden inne til å gå over fra den tidligere bevisste tilbakeholdenhet til en offentlig forsvarsbevegelse. Helvetia-kommisjonen fikk i oppdrag å undersøke om — og på hvilken måte — ordensbladet kunde bli tilgjengelig for en videre offentlighet. Adressekalenderen skal fortsettes på samme måte som tidligere, den kan dog fra nu av også fremlegges til gjennemsyn for pålidelige utenforstående. Et opplysningsskrift efter br. dr. Knuchels utkast skal snarest mulig bli utgitt.

En skrivelse fra en Baseler-bror, som inneholdt flere bemerkelsesverdige reformforslag, som imidlertid i konsekvensen måtte føre til at ordenen selv oppløste sig, førte til en lengere diskusjon. Storlogekontoret tok det med en takk til forfatteren op blandt sitt studiemateriell. Efter et lengere ordskifte fikk likeledes de franske arbeidssteder, ifølge en allerede på forhånd gitt dispens av Stor-Sire, tillatelse til å kalle sig «Cercle», hvorved den franske betegnelse «Cercle» i rettslig henseende blev likestillet med den tyske «Loge».

Et forslag om å forby dobbelt medlemskap av forskjellige ordener kan ikke bli behandlet, da det betinger en forandring i forfatningen.

Som siste post på programmet stod valg for terminen 1934/36. At noget nær en kabinettskrise var å vente, hadde man forstått under møtet, idet samtlige Stor-embedsmenn var

A/S Hansen & Bjørnerød,

elektr. & mek. verksted.

Etabl. 1903

AKERSGATEN 65

Telf. 12913

Utfører smedearbeide, porter, gittere, beslag og laaser. — Autogénsveising og -skjæring.
Reparasjon av vareheiser, elevatorer og varmeledninger.

Privat telf.: Hansen 43627 — Pettersen 47097

Larsen & Hjelle

Skreddere

Stortingsgaten 4

OSLO

Telef. 20149

Nye
moderne varer

NILS ANDERSSON

Andersson & Hellberg

SKREDDERFORRETNING

KIRKEGATEN 34 — OSLO

TELEFON 26330

ETABLERT 1886

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

ØVRE SLOTSGT. 12 II.
Juveter Thunes gård — Ekertorvet

TELEFON 14233

VI HAR UTVALG

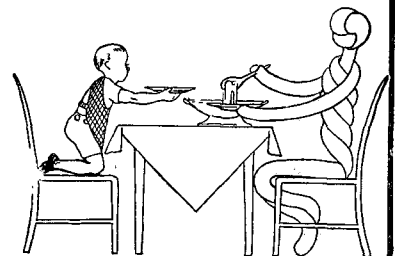
Howlids
Udstyrsforretning^{as}

EDV. STORMSGT. 1 - PILESTRÆDET

KJOLESTOFFER
TRICOTAGE
STRØMPER

Barnas beste venn

Alle barn som kjenner
Makaronimannen
er glad i ham.

Skriv til MAKARONI-
FABRIKEN, SKØYEN
efter vår nye opskrifts-
bok. Den sendes gratis.

Sopp's
makaroni

EYVIND KULSRUD
BLIKKENSLAGER
 TELEF. 68120

Tricotage
 for Damer, herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
 Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 27212
 OSLO

S. B. Pettersen A/s

Universitetsgaten 18
 Telefon 16102 - 15561

ALT
 ELEKTRISK

Guldsmed Østby

Storgaten 14 - Oslo

Presanger i

GULD - SØLV - PLET

Forlovelsesringe

ALT I SENGEUTSTYR

Howlids
 Sengeutstyr A/s

1STE KL. ARBEIDE

RIMELIGE PRISER

PILESTRÆDET 39 D "

Fresko

Damesko - Herresko

GLOTT
ANITRA
 NIKOTINSVAK
 GENERER IKKE HALSEN

gått trett av embedene på grunn av det alt for store ansvar, og bad om avløsning etter flere terminers tjeneste. Allerede lenge før Storlogemøtet hadde der været ført forhandlinger frem og tilbake angående nybesettelse av ordensministeriet, og blev fortsatt mellom møtene, uten at der kunde fremlegges noget valgforslag i det avgjørende øieblikk. I denne vanskelige situasjon erklærte endelig br. Stor-Sire A. Graf og br. Stor-Sekretær C. Bretscher sig villig til det offer å bli stående i embedet. Da den vordende Stor-Sire utpekes ved valget av Dep. Stor-Sire, møtte man nye vanskeligheter, da alle hittil forespurte hadde avslått å la sig velge, og den beste ekspektant til stillingen, br. Stor-Sekretær Bretscher, under ingen omstendigheter var villig til å overta dette embede. Endelig blev der av forsamlingen foreslått br. dr. Knuchel fra loge «Zu den drei Ringen». Til tross for at han hadde svart nei på en tidligere henvendelse og likeoverfor Storlogen uttalt sine betenkeligheter på grunn av sine embedsplikter, så mottok han allikevel med tungt hjerte valget, idet han tok i betraktning det offer som de 2 stående Stor-embedsmenn hadde bragt, og i erindringen om sin avdøde fars Storloge-arbeide. Til Stor-Skattmester blev valgt som videre medlem av en Baseler-loge br. Adolf Herzog, medlem av «Rudof Wettstein-Loge», som hadde bestått sin prøve som Skattmester i leiren, og som medlem av Storlogens revisjonsnevnd allerede hadde innsikt i forretningsførselen.

Vikenmøtet i Oslo 1934.

Ifølge den innbydelse Oslo-logene nr. 1 «Norvegia» nr. 2 «Eidsvold» og nr. 10 «St. Hallvard» frembragte i Lysekil 1931, blev det 5. Vikenstevne avholdt lørdagen den 16. og søndagen den 17. juni.

De tilreisende ankom til forskjellige tider i løpet av lørdagen og tok inn på Oslo Missionshotell og K.N.A.-hotellet, hvor der var reservert plass for samtlige svenske deltagere.

Man samledes til møtet kl. 6 i Odd-Fellow-husets store sal som blev fullt besatt.

Fra selve møtet gjengis her protokollen i sin helhet:

Protokoll over det 5. møte med svenske og norske Odd-Fellows fra det gamle landskap Viken, avholdt i Oslo den 16. juni 1934.

1.

På vegne av den komité som blev nedsatt på møtet i Lysekil den 20. juni 1931, bestående av brr. Ex.O.M. Axel Sundberg, O.M. Magnus Blidberg, Ex.O.M. Karl Ruud og O.M. J. Espelund, og hvori besluttedes at neste møte skulde avholdes i Oslo 1934, ønsket br. Espelund deltagere — i et antall av ca. 100 — velkommen, idet han takket for sist i Lysekil og samtidig uttalte håpet om at dette møte måtte bli til nytte og hygge for de møtende brødre.

Forsamlingen avsang derpå den norske og svenske nasjonalsang.

2.

Til møtets leder valgtes br. Karl Ruud og til sekretær br. Lars Christensen.

3.

Der referertes skriftveksel med br. D.D.S.S. Einar Carlborg, Gøteborg, i anledning den på forrige møte trufne beslutning om å innby Gøteborg-logene til å slutte sig til Vikenstevnene.

Av skriftvekselen fremgår at Gøteborg-logene ikke finner å kunne delta i stevnene, men derimot i et mere arbeidsbetonet samarbeide, at besøk mellom logene i studieøiemed ved gradtildelinger vilde ha stor interesse. Herom vil der da fra Gøteborg fremkomme nærmere forslag.

4.

Foredrag holdtes av br. Ex.O.M. Axel Sundberg «Om sannhet» og av br. Stor-Sekretær Middelthun «Om rett».

5.

Br. Sundberg redegjorde for opprinnelsen til Vikenstevnene, hvilket arbeide var begynt allerede i 1920, mens det første møte dog ikke fant sted før i 1925 i Oslo.

Br. Ex.O.M. Axel Christenson ønsket varmt og inderlig at møtene måtte bli til glede og gagn for de mennesker som bor i «Viken», og håpet at samværet vilde utvikle samhørigheten mellom dem som tilhører dette distrikt.

6.

Efter innbydelse av br. O.M. Petterson, loge nr. 37 «Pontus Vikner», besluttedes å avholde neste Vikenstevne i Uddevalla i 1937.

7.

Til arbeidskomité for forberedelse av neste møte valgtes: Br. Ex.O.M. Axel Sundberg, loge nr. 47 «Gullmarn», Lysekil, br. Ex.O.M. Gustaf Humble, loge nr. 37 «Pontus Vikner», Uddevalla, br. O.M. S. B. Pettersen, loge nr. 1 «Norvegia», Oslo, br. Ex.O.M. Hagbart Jacobsen, loge nr. 12 «Kongsten», Fredrikstad, og som suppleanter: Br. Ex.O.M. Magnus Blidberg, loge nr. 63 «Viking», Strömstad, br. O.M. Petterson, loge nr. 37 «Pontus Vikner», Uddevalla, br. Ex.O.M. Ole Raknes, loge nr. 10 «St. Hallvard», Oslo, og br. O.M. Jacob Sundby, loge nr. 13, «Varna», Moss.

8.

Overbragtes hilsener fra representanter fra de forskjellige loger, leir «Norge» og Den norske Storloge.

Br. Ex.O.M. Haakon O. Christiansen fra loge nr. 3 «Eystein», Trondheim, uttalte i denne forbindelse at hans loge sammen med de nærmeste svenske loger også har innledet vekslende stevner efter mønster fra Vikenstevnene.

9.

Sangforeningen i Oslo foredrog den festkantate som var fremført ved innvielsen av logelokalene i Odd-Fellow-huset den 17. februar 1934.

Det besluttedes å sende et hilsningstelegram til br. S.-S. J:son Bergqvist, Stockholm.

10.

Dirigenten takket for fremmøtet og ønsket vel møtt til neste Vikenstevne og erklærte derpå det 5. Vikenstevne for avsluttet.

11.

Møtet overvarede av brødre fra følgende loger:

Svenske: Nr. 37 «Pontus Vikner», Uddevalla, nr. 47 «Gullmarn», Lysekil, og nr. 63 «Viking», Strömstad.

Norske: Nr. 1 «Norvegia», Oslo, nr. 2 «Eidsvold», Oslo, nr. 3 «Eystein», Trondheim, nr. 10 «St. Hallvard», Oslo, nr. 12 «Kongsten», Fredrikstad, nr. 15 «Kongshaug», Sandefjord, nr. 16 «Himingen, Notodden, nr. 17 «Dag», Porsgrunn, og nr. 18 «Varna», Moss.

Der var bestemt galla ved dette møte, hvilket i siste øieblikk frembragte en masse protester på grunn av varmen og den lyse sommer. Undertegnede plagedes ikke av den grunn, men var tvert imot strålende fornøyd; møtet tok sig nemlig godt ut i galla.

Efter møtet blev der inntatt et enkelt brodermåltid som var arrangert for anledningen. De svenske brødre forstod ikke noget av det hele, men etterhvert som de underhånden blev gjort opmerksom på at vi ikke har restaurant, ei heller kjøkken ferdig ennu, var de som sedvanlig så elskverdige at de syntes det hele var förtjusande.

Det blev en hyggelig og belivet fest, sangforeningen gjorde sig fordelaktig gjeldende, og det gode og broderlige samvær fortsattes ut i de små timer for til slutt å forenes med den stille, lune sommernatt.

<p>HØIESTERETSADVOKAT ASLE BØRTNES</p> <p>AKERSGATEN 16 TELEFON 21101 OSLO</p>	<p>Arena Skotøimagasin DISP. ROLF SVENDSEN BROGATEN 12 - OSLO</p> <p><i>Alt i Skotøi</i> TELEF. 16475 TELEF. 16475</p>	<p> Kjøttsalat i fineste majonese.</p> <p><i>Pølser & smørbrødpålegg hermetikk & Leverpostei.</i></p>
<p>OVERRETTSSAKFØRER NILS A. ELLEFSEN M. N. S.</p> <p>TELEFON 1885 FREDRIKSTAD</p>	<p>Overrettsakfører Lars Rødne</p> <p>Stavanger Telefon 2455</p>	<p>Overrettsakfører Sven Vanem</p> <p>Telefon 1690 M O S S</p>
<p>HØIESTERETSADVOKAT HARALD ØSTRENG</p> <p>TELEFON: 27110 OSLO</p>	<p>HØIESTERETSADVOKAT JOH. MIDDELTHON</p> <p>STORTINGSGT. 28 TELEFON 13527 OSLO</p>	<p>O. HESTNESS - Bergen Agentur: <i>Rør, sanitær, elektr. & tekn. artikler etc., samt råvarer til paraplyindustrien.</i></p> <p>Telefon 1365 - 3250 - 3562 Telegr.: «Umbrella» Codes: Bentley's second Rudolf Mosse</p>

Elektriske

KOMFYRER
VANNVARMERE
LYSEKRONER
GULV- og BORD-
LAMPER
RADIO m. m.

Også avbetaling.

KOLSTAD & HOFF
AUTORISERT INSTALLATØR

Thv. Meyersgate 48

Telefon 70854

Bruk

Semperit

Bildækk

OVNE, KOMFYRER

i godt utvalg fra Kværner, Hamar, Aadalsbruk, Jøtul samt Hovind Jernstøperi. Gamle ovner tas i bytte, opsætning besørages. Brukte ovner, komfyrer stadig paa lager.

S. O. HAUGE

Storgaten 51, Oslo

Telefon 12511 - Privat 80961

Ovne, komfyrer i enhver stand, samt zink og metal kjøpes.

SILKESTOFFER

REN NATURSILKE

i sort og alle farver. Skjønne kvaliteter.

Meget rimelige priser. Prøver sendes utenbys.

WILLA MOSLING

Odd-Fellow, Stortingsgt. 28. Forretningstid 10-6. Tlf. 11256

Odd-Fellow Bladets

annonserepresentant i Bergen

er Chr. Aug. Helland, telef. 0089

Ring ham og han gir Dem tilbud og opplysninger.

Nesten alle

bladets annonsører
er Odd-Fellows
eller firmaer som
ledes av Odd-Fellows

De svenske damer var våre gjester ute på «Kongen» restaurant. Arrangementet her var overlatt våre dameklubbers formenn, som herved bringes vår beste takk for god assistanse.

Kl. 10 søndag formiddag møttes brødrene med damer i antall av ca. 90 for å bile til Sundøia restaurant på Ringenrike for å innta frokost. Turen forløp utmerket. Tilbaketuren gikk om Sandvika, endel om Lier og en av de svenske brødre endog en tur til Drammen. På denne måte blev turen litt lang, og ventetiden for supéen i Oslo Militære Samfund blev derefter.

Ved bordet uttalte h.v. br. Stor-Sire sin tilslutning til den svenske br. D.D.S.S. Einar Carlbrings tanke om å holde disse Vikenstevner på en annen årstid, da logene er samlet og kan gi en eller annen grad til belærelse for hverandre. Apropos belærelse, kunde vi ikke lære noget av de svenske hurra? Jeg mener vår Vice-Stormarskalk. Vårt syvfoldige rams i stigende tempo virker ikke fint, det svenske derimot er fornemt.

Efter mitt skjønn endte også denne fest med følelsen av å ha deltatt i et hyggelig samvær med våre svenske gjester, og vi er et hyggelig minne rikere.

Karl Ruud.

Hemmelige forbund i oldtiden.

(«Die Kette»).

Hemmeligheten er mennskeandens kjæreste barn. Særlig det menneskes som ennå er nybegynner i å tenke og som derfor er stolt over sitt hodes arbeide, vil betrakte den utelukkende som sin eiendom og beskytte den mot ethvert ukallt blikk, en lytter eller en annen iakttagger utenfra. Han *alene* må vite hvad han vet. Men i lengden er denne lykke for stor til at han kan bære den alene. Hemmelighetens største tiløkkelse er at man i det minste kan meddele sig til *nogen*, men holde alle andre utenfor. Således opstår hemmelige forbund, som er likeså gamle som menneskeheten.

Det første sådant forbund er kjærlighetsforbundet, i hvis natur ligger at man må være minst to medvitende. Det fortsetter i ekteskapet, i familien, i slektskapet, i stamme- og trossamfund etc.

Disse siste er nettop de første hemmelige forbund utenom de personlige anliggender, og foranledningen er religionen. Religionen er allerede i sig selv en hemmelighet, fordi den ikke alene ikke er bevist, men ikke engang kan bli bevist, men må bli trodd. Den er et forsøk på å forklare hemmeligheten ved verdens beståen, naturen og særlig mennesket gjennom en hemmelighetsfull sammenheng og derfor oprinnelig uten tvang, men meget mere som et kjærlighetens bånd, som betrakket delaktigheten i hemmeligheten som et fortrin, en gunst, en ære, og ikke som en død, motvillig plikt. Hvor tvangen begynner ophører tiløkkelsen, da trer fanatismen istedenfor troen, råheten istedenfor den harmløse naivitet. I spissen for de hemmelighetsfulle trossamfund stod allerede tidlig prester, d. v. s. folk som ledet og overvåket hemmelighetens opkomst og bevarelse. Mennesket vil bli ledet på de lavere dannelsesstrin, og således må det også være: derfor har man også til alle tider og hos alle folkeslag innrømmet de begunstigste trollmenn og prestekaster det åndelige herredømme over sig, likesom høvedsmenn og fyrster har hatt den verdslige ledelse. Det er klart at hemmeligheten måtte få en annen form innen disse forskjellige klasser enn mellom dem og de mindre dannede mennesker, og også blandt disse siste selv. Prestene måtte, når de skulde belære folket om troen, vite ting som disse ikke visste, og måtte således litt efter litt bli et hemmelig samfund innen sig selv.

Det eldste og mest bekræftende eksempel av denne art finner vi i det gamle Egypten; dette merkelige land var i sig

selv en stor hemmelighet. Omgitt på alle kanter av øde ørker, av endeløse, evig ufruktbare sandsletter, vilde det ha været et fortapt og forglemte stykke jord, hvis det ikke innenfra Afrika mest gåtefulle verdensdel hadde fått sin befruktende livsåre, den hellige Nil. Nilen har gjort Egypten til det den er blitt, til mor og pleiemor for all civilisasjon og dannelse i For-Asien og Europa. Egyptens kultur er den eldste i verden og den ærverdige, og blev et forbillede for menneskene i den del av verden i religion, videnskap, byggekunst, statsforfatning og alt det høie som mennesker streber mot. Således har Egypten frembragt det første religiøse system som vi kjennr til, og utviklet det på en måte som blev bestemmende inntil kristendommen foreløbig gjorde slutt på naturdyrkelsen og satte åndens dyrkelse i stedet. Naturen var nemlig guddommen og inkarnasjonen av alle guddommer hos de folk som av sig selv hverken kunde eller vilde gi en annen forklaring på naturen. Så man ikke til stadighet at naturen bestod og var fruktbar? Var det nogensinne noget annet enn naturen som grep inn i den enkle, naturlige fornuft? Således blev naturens krefter og organer for menneskene til et vesen som skaffet tilveie og sørget for alt, og fantasien det største spillrum til å fremstille et sådant. Himlen og jorden blev betraktet som det eldste gudepar og som stamforeldre til alle guder og mennesker; for det uvidenskapelige øie er de 2 halvpartier av et stort hele som omfatter alt annet. Deres viktigste barn var solen (for det meste tenkt som en mann), månen (for det meste betraktet som en kvinne) og stjernene; underordnede guddommelige vesener var flodene, fjellene, skogene etc. Litt efter litt glemte man disse guders opprinnelse og anså dem for åndelige vesener som var mennesket likt, kun allmektig og udødelig. Men hvem som vel husket på hvad disse guder betydde, hvad de i virkeligheten var, det var prestene. For dem var gudene ingen gåte, og når folket anså Osiris for en heroisk mann og Isis for en overordentlig kvinne og tilbedt dem, så visste prestene fra sine mysterier, som de i sine templer lærte elevene fra sin kaste, at Osiris betydde solen, Isis jorden, eller også Nilen og Egypten, som den hellige flod gjorde fruktbar. Prestene utgjorde sammen med krigerne det herskende folk, de øvrige kaster, som kjøbmenn, håndverkere, jordbrukere og hyrdene, var de underlegne. Men religionens hemmeligheter, altså den sanne betydning av alle deres bestanddeler, blev kun meddelt til de høiere klasser av prestestanden, til kongen (Farao) som var utgått fra krigerkysten, og til særlig fremragende lærde, og da kun under en streng taushetsed. Således lærte Herodot, Pythagoras, Platon, Diodor, Plutarch o. a. hvad Egyptens religion bar i sitt skjød, men de forrådde intet og lot kun leilighetsvis falle bemerkninger, hvorav vi må trekke ovenstående slutninger.

(Forts.)

Alle skriftlige henvendelser

til Storlogen, Stor-Sire eller Stor-Sekretær må sendes under adresse Stortingsgaten 28. Ellers vil ekspedisjonen forsinkes. Skriftlige henvendelser i ordensanliggender må ikke stiles til Stor-Siren eller Stor-Sekretær personlig. I så fall risikerer man at brevene brytes av utenforstående.

Innenfor og utenfor.

Ens private forhold angår ikke offentligheten. Om et vennskap er aldri så intimt finner ingen som er fornuftig på å skrive privat til venner i forretningsbrev. Fordi et slikt brev ikke har

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

STORTINGSGATEN 14 - TLF. 12981

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster hos oss.

L A F L E U R

B L O M S T E R F O R R E T N I N G

INNEHAVER: FRU DAGMAR HALVORSEN

ØVRE SLOTSGT. 7, (INNG. PRINSENSGT.)

Telefon 22072

Privat 63420

Ønsker De noget rigtig solid og varmt for vinteren saa se hvad vi kan tilby

Dem i strikkede norske ullvarer gensere - jumpers - barkedresser - vatter - luer etc. etc

1/2 NORSK ULL

Katalog sendes gratis.

STAVANGER

Norsk Kremations Forening

Medlemskontingent kr. 5,- en gang for alle.

AKERSGATEN 61 II

TELEFON 13147

Kremasjonsforeningens BEGRAVELSESBYRÅ

Bestyres av Fru OLGA JOHNSON

Kremasjoner - Jordbegravelser - Urner

AKERGATEN 61 II TELEFON 10221 PRIVAT 46188

noe med dusbroderskapet å gjøre. Og fordi brevet må forutsettes lest og kanskje benyttet av andre.

Vi Odd-Fellows har vår egen tiltaleform. Innbyrdes. Den bør selvsagt ikke brukes blandt andre mennesker eller offentlig og ikke i skrivelser som angår annet enn private saker, ordensmessige saker. Herimot syndes der ikke så lite i naivitet og uforstand. Og det er skade. For vel kan det være vårt navn kanskje betyr rare fyrer. Men det tjener ikke til noe å gjøre sig rar overfor en som ikke forstår noe mer enn det rare.

Dødsfall.

Br. Gullsmed *Fredrik Davidsen*, født 30. juli 1867 avgikk ved døden den 26. f. m. under et besøk i Kjøbenhavn.

Adresseforandringer.

Da det ofte hender at bladet kommer i retur på grunn av ny adresse, bedes enhver adresseforandring straks meddelt bladets ekspedisjon, Stortingsgaten 28.

Erindringsliste for august.

27. august fyller str. Pauline Wilberg, medlem av Rebekkaloge nr. 1 «St. Sunniva», 50 år.

Nye medlemmer.

Loge nr. 13, «Malm»:

Kontorchef Albert T. M. Pettersen, Narvik.

Rebekkaloge nr. 4, «Pax»:

Frk. Gudrun Mathilde Helberg, Innherredsveien 74, Trondheim.

Fru Mali Erika Røsæg, Skansegt. 22, Trondheim.

Rebekkaloge nr. 6, «St. Veronika»:

Fru Karen Schelderup, Kippervikgt. 22, Ålesund.

Frk. Anna Behrentz, Bergens komm. gamlehjem, Bergen.

Nye kandidater.

Loge nr. 7, «Ragnvald Mørejarl»:

37 11 19 39 11 39 9 11 = 27 3 49 = 47 19 25 17 = 17 3 17 29.
1/2 1894. 17 3 27 5 43 37 15.

Loge nr. 15, «Kongshaug»:

3 33 33 3 37 3 41 27 3 39 23 19 29 19 39 41 = 17 3 29 39 =
5 11 25 15 3 43. 14/12 1889. 39 3 29 9 3 37.

Møter i august måned.

Loge nr. 1 „Norvegia“

Loge nr. 2 „Eidsvold“ 1168119 1/2 0. Sommermøte

Loge nr. 3 „Eystein“

Loge nr. 4 „De syv Fjelde“

Loge nr. 5 „Vesterlen“

Loge nr. 6 „Rune“

Loge nr. 7 „Ragnvald Mørejarl“ 11682720 ≡

Loge nr. 8 „Harald Haarfagre“

Loge nr. 9 „Ekestubben m. d. g

Loge nr. 10 „St. Hallvard“ 11682819 1/2 0

Loge nr. 11 „Veøy

Loge nr. 12 „Kongsten“

Loge nr. 13 „Malm“

Loge nr. 14 „Polarlys“

Loge nr. 15 „Kongshaug“ 1168207 1/2 0

Loge nr. 16 „Himingen“

Loge nr. 17 „Dag“

Loge nr. 18 „Varna“

Reb.loge nr. 1 „St. Sunniva“ 11682 Innstillet 116816 Innstillet
11683019 1/2 ≡ + 4

Reb.loge nr. 2 „Urania“ 11682319 1/2

Reb.loge nr. 3 „Vaar“

Reb.loge nr. 4 „Pax“ 11682720 = + 3

Reb.loge nr. 5 „De syv Stjerner“

Reb.loge nr. 6 „St. Veronika“ 116814 Innstillet 11682820 0

Reb.loge nr. 7 „De hvite Liljer“

Reb.loge nr. 8 „Midnatsol“

Reb.loge nr. 9 „Caritas“ 11682719 1/2 = + 4

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.

CRAFTEX OG SUNFLEX

Er anvendt i Kristiania Hypotek- og Realkreditbank, Hippodromen (det nye ridehus på Riis), Horngården, Frimurerlogens restaurant, Hotell Continentals nybygg og Grand Hotell, Krefthospitalet, Fellesslakteriet, Schultzgården (Lille Grensen), Kr.sands nye Sykehus, Ingwald Nielsens nybygg, Doblouggården, Odd Fellowhuset, Akers Elektrisitetsverks nybygg.

Depot for Norge:

Th. Brenni & Co. Ltd. A/S
Odd Fellowhuset, Oslo — Telef. 24946, 17404

BRODRENE AMUNDSEN
FINERE HERREEKVIPERING
PÅ KARL JOHAN VIS A VIS STORTINGET